

ændringer, herunder navnlig en forhøjelse af den andel af salgssummen, der tilkommer motorkøretøjets ejer. Det blev ved lovændringen, der var forårsaget af det prisfald, der i årets løb var konstateret for brugte personautomobiler, fastsat, at de første 2 000 kr. af det nettobeløb, der opnåedes ved motorkøretøjets bortsalg, skulle tilfalde vognens ejer ubeskåret, og at kun det overskydende beløb skulle deles mellem ejeren og vejfonden med henholdsvis 60 pct. og 40 pct.

Ved nærværende lov forlænges ordningen yderligere til *1. november 1954*, dog med den ændring at sælgeren af det brugte motorkøretøj skal have ret til *2 000 kr.* med tillæg af *75 pct.* af det beløb, hvormed salgsummens nettobeløb overstiger 2 000 kr. Desuden er der i loven optaget en bestemmelse om, at den ved kgl. anordning skal kunnes sættes ud af kraft på et tidligere tidspunkt end udløbsdatoen.

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *handelsministeren* bl. a.:

„Når loven nu yderligere foreslås forlænget for 1 år, skyldes det, at automobilimporten stadig ikke på langt nær står mål med behovet og de konstaterede priser for brugte motorkøretøjer derfor stadig ligger væsentligt højere, end hvad der ville være tilfældet under normale forhold. Med hensyn til importen er denne vel steget meget væsentligt i det sidste par år, således venter man i år at kunne fordele 16 000—17 000 personautomobiler, hvortil kommer en import på dollarpræmieringsbasis af 7 000—8 000 vogne, således at der ialt i år vil tilgå personvognsparken ca. 25 000 nye vogne. Om udsigterne for importen i 1954 er jeg desværre ikke på nuværende tidspunkt i stand til at udtale mig, men forhåbentlig vil det være muligt til næste år at nå en import af mindst lignende størrelse som den, der er tale om i indeværende år.“

*Nedsættelsen af vejfondens andel i salgssummen* for de biler, der sælges i henhold til lovens bestemmelser, var fundet rimelig i betragtning af det prisfald, der havde kunnet konstateres for brugte biler.

Lovforslaget underkastedes i folketinget en kortvarig udvalgsbehandling. Denne resulterede i et ændringsforslag, hvorefter loven skulle kunne stadfæstes straks efter vedtagelsen, jfr. grundlovens § 42, stk. 7.

Med denne ændring blev lovforslaget vedtaget med enstemmig tilslutning.

---